

prenūtiant uera. ¶ R^o dicendū q^o sicut se hz bonū i reb^o. ita uerū i cognitione. impossibile ē aut iuenīti aligd in reb^o q^o totalē bono pri uerū. vñ impossibile ē cē aliquā cognitione q^o totalē sit falsa absq^z admixtiōe alicui^r ueritatis. vñ r Beda dic q^o nulla falsa ē doctrīa que nō aliqñ aliq uera falsis i termisceat. vñ r ipsa doctrīa demonū q^o suos pphbas i struunt aliq uera stinet p q^o receptibilis reddit. sic. n. intellect^r ad falso deducit p apparen̄tiā ueritatis. sicut uolūta ad malū p apparen̄tiā bonitatis. vñ r Lriso dic sup Math. Lōcessū ē diabolo interdū uera dicē ut mē daciū suū rara ueritate cōmēder. ¶ Ad pri mū g^o dicendū q^o pphbe demonū nō sēp lo quū ex demonū reuelatiōe. s^r interdū ex in spiratiōe dina. sicut manifeste legi^r de Ba laā cui d^r dñs ē locut^r Numeri 21^r. Iz esset pphbe demonū. ga de^r unū etiā malis ad ueritatē bonorū. vñ r pphbas demonū ali q^o uera pñuiciat. tū ut credibilior fiat ueritas q^o etiā ex aduersariis testimoniū hz. tū etiā ga cu boies talia credūt p cox dicta magis ad ueritatē iducit. vñ ē Sibille multa uera pdixerūt de xpo. s^r ēt qñ pphbe demonū a demob^r instruit^r aliq uera pdicuit qñq^r q^o dē uirtute pphrie nature cui^r actore est spū scū. qñq^r et reuelatiōe bōx spūt. ut p^r p Aug^o 2^r sup Hen. ad Iram. r sic ēt illū uerū q^o demones enūciat a spū scō ē. ¶ Ad fin dicendū q^o uerus pphba sēp inspirat a spū ueritatis in q^o nibil ē falsitatis. r iō nūq^r dic falsū pphba aut falsitatis non sēp instruit a spū falsitatis. s^r qñq^r etiā inspirat a spū ue ritatis. ipse ēt spū falsitatis. qñq^r enūciat uera qñq^r falsa ut dictū est. ¶ Ad tertiu di cendū q^o pphrie demonū dicūt esse illa que hñt a seipſis. s. mēdacia r petā. q^o aut pñmet ad pphriā naturā nō hñt a se ipſis sed a dō. p uirtutē aut pphrie nature qñq^r uera prenū ciant ut dictum est. uti etiā eis deus ad ue ritatis manifestationē p ipsos fiendam dū diuina mysteria eis p angelos relevātur ut dicum est.

Einde consi
Derādū ē de mō pphbetice co gnitionis. Et circa h querūt q^o tuor. ¶ p^r ut pphbe uide ant ipsā dei cēntia. ¶ 2^r ut pphreuelatio pphbetica fiat p influentiam aliquā

specie^r. uel p solā influentiā lumis. 3^r utrū pphbetica reuelatio semp sit cum alienatiōe a sensib^r. 4^r utrū pphbetia semp sit cū cognitione eoz que pphbetantur.

Ad primum sic pro

cedit. Vr q^o pphbe ipsā dei cēntia videat. ga sup illō ysa. 38^r Dispone domui tue r̄c. dicit glo. pphbe i ipso libro pscia dei in q^o oia scripta sūt. legē possit. s^r pscia dei ē ipsa ei^r cēntia. g^o pphbe uident ipsā dei cēntiam. ¶ D. Aug^o dicit in 9^r de trini. q^o in illa eter na ueritate ex q^o tpalia facta sunt oia. formā fin quā sum^r r fin quā opamur uisu mētis aspicim^r. s^r pphbe inf oēs boies altissimā hñt dinoz cognitionē. g^o ipsi maxie dīna es sētā uidēt. ¶ Futura origētia pphbetia tur a pphbas s^r imobilē ueritatē. sic aut non sūt nisi in ipso deo. g^o pphbe ipsū deū ui dēt. ¶ Sz 5 ē q^o uisio diuine cēntie n̄ euacu at in pria. pphbetia at euacuāt ut hēf. i. ad Cor. 13^r. g^o pphbetia nō sit p uisionē diuine essētia. ¶ R^o dicendū pphbetia importat co gnitionē diuina ut pcul existēt. vñ r de pphbetis d^r Heb. xi^r. q^o erāt a lōge aspiciēt. illi aut q^o sūt in pria in statu bētudinis exi stētes nō uidēt uta remotis. s^r magis q^o ex pphbiq^r. fm illud ps. Habitabūt reci cu vul tu tuo. vñ manifestū est q^o cognition pphbetia alia ē a cognitionē pfecta que erit in pria. vñ r distinguūt ab ea sicut impsecūt a pscō. r ea adueniente euacuāt ut p^r p ap̄lm. i. ad Cor. 13^r. Fuerūt aut qdā cognitionē pphbetia a cognitionē bētōz distinguere uolentes q diterūt q^o pphbe uidēt ipsā diuina essētia quā uocant speculū trinitatis. nō tñ fm q^o est obiectum bētōz. sed fm q^o sūt in ea rōnes futuroz enētūt. q^o quidē ē oio ipso bētudinis. de^r. n. est obm bētudinis fm ipsam sui essētia fm illud q^o Aug^o dicit in 5^r. cōfes. Brūs ē q^o te scit etiā si illa. i. creaturas nesciat. Nō ē aut possibile q^o aliqs uideat rōnes creaturearū in ipsa dīna essētia. ita q^o eā n̄ vi deat. tū qa ipsa dīna essētia ē rō oīu; cox q^o sūt. rō aut ideal nō addit s^r diuina essētiam nisi respectū ad creaturā. tū etiā ga pri^r est cognoscere aligd in se q^o est cognoscēt deū ut est obiectū bētudinis. q^o cognoscēt illud p copationē ad altez. q^o ē cognoscēt deū s^r rōnes rex in ipso existētes. r iō nō pōt esse q^o pphbe uideat deū fm rōnes creaturez.

et non purum est obm̄ britudinis, et iō dicēdū ē q̄ visio pphica nō ē visio ipsius dīne eētīe: n̄ i ipa dīna eētīa vidēt ea que vidēt: s̄z i qui busdā filitudinib̄ fīm illustratōem dīnīlumi nis. **U**n̄ Diony^d dīcit in. 4. c. cel. hierar. d̄ vi sionib̄ pphicis loq̄ns: q̄ sapiēs theologus visionē i llā dīc eē dīnīa: que fit p̄ filitudinē rez forma corporali carētū ex reductōe vi dentū in dīnīa: et huiusmōi filitudines dī nīo lūte illustrate magis hīt rōem speculi q̄ dei eētīa. nā in speculo resultāt spēs ab alijs reb̄: q̄d nō pōt dici de deo. s̄z huiusmo di illustratio mētis. pphice pōt dici speculū inq̄tū resultat ibi filitudo vītatis dīne pscie. et p̄t hoc d̄r speculū etnītatis q̄i rep̄ntans dei presciām: q̄ in sua etnītate oia p̄ntiat vīdet ut dictū ē. **A**d pīmū ḡ dō q̄ pphē dīcūt sp̄cere in libro pscie dei inq̄tū ex iha prescientia dei resultat veritas i mētem pphete. **A**d secūdū dō q̄ ex p̄ma veritate d̄r hō videre p̄priā formā q̄ existit inq̄tū p̄me veritatis filitudo refulget in mēte hūana ex qua aīa hēt q̄ seipam cognoscat. **A**d tertium dō q̄ ex b̄ ipso q̄ in deofutura contingēta sūt fīm imobilē vītate pōt sp̄imere mēti. pphete sīlēm cognitōe absq̄ eo q̄ pphē deū p̄eētīa videant.

Ad secunduz sic pro cedif. **V**if q̄ in pphica reuelatione nō imp manēt dīnit̄ mēti. pphē noue rez spēs: sed solū nouū lumē: q̄a hīc dīc glo. **H**iero. **A**mos p̄. **P**rophētū filitudinib̄ rez in qb̄ conuersati sūt: sed si visio ppheta fieret p̄ alīq̄ spēs de nouo imp̄ssas: nibil opareb̄ ibi p̄ce dens cōversatio. q̄ nō imp̄mūtur alīq̄ spēs de nouo in aīam. pphē: sed solū ppheticū lūmē. **P**. **S**ic Aug^d dīcit. i2. sup **H**en̄. ad literā. visio imaginaria nō facit ppham: sed solū visio intellectualis. vnde et **D**aniel. io. d̄r. q̄ intelligēta opus ē in visione: s̄z visio intel lectualis sicut in eodē li. d̄r non fit p̄ alīq̄ si militudines: sed p̄ ipam rez veritatē. q̄ vī q̄ pphica reuelatio non fiat p̄ imp̄ssione alīq̄ ru spērum. **P**. Per donū pphete spūs sāctus exhibet hōi id q̄d ē supra facultatē nāe hūane: sed formare q̄lēcūq̄ rez spēs pōt hō ex facultate nāli. q̄ vī q̄ in pphica reuelatione nō infūdant̄ alīq̄ rez spēs: sed solū intelli gibile lumen. **T**h̄z h̄ē q̄d d̄r. **O**see. i2. Ego vi sionē m̄stiplicau eis: et in manibus ppheta

rū assilatus sū: s̄z multiplicatio visionū nō sit fīlumē intelligibile: q̄d ē cōe in oī pphetaica visione: sed solū fīm diueritatē spērū fīm q̄s ēt ē assilatio. q̄ vī q̄ in pphetaica reuelatione imprimūtur noue spēs rez et non solū intelligibile lumen. **R**ūdeo dō q̄ sicut Aug^d dīcit. i2. sup **H**en̄. ad līram. cognitio pphetaica maxime ad mētē ptinet. circa cognitōe at humane mētis duo op̄z considerare. **L**accepti onē sīue rep̄ntatōem reruz: et iudiciū de rebus p̄tatis. rep̄ntantur aut̄ menti humane res alijs fīm aliquas spēs: et fīlumē ordinē. p̄ ḡ op̄z q̄ spēs rep̄ntentur sensui. 2° imagia tōi. 3° intellectui possibili qui īmutat̄ a spēbus fātāsimū fīm illustrationē intellectus agentis. in imaginatōe aut̄ n̄ solū sūt forme rez sensibiliū fīlumē accipiūtur a sensu. s̄z trās mutant̄ diuersimode. vī. p̄t aliquā trāsmūtātōem corpalē sicut accidit in dormītib̄ et furiosis: vel etiā fīlumē imperiū rōnis disponūt̄ fantasmatā in ordine ad id q̄d ē intelligēdū. sicut. n. ex diuersa ordinatōe earūdē līra rū accipiūtur diuersi intellectū: ita ēt fīm diuersam dispositōem fantasmatū resultant̄ i intellectu diuerte spēs ītelligibiles. iudiciū aut̄ humane mētis sīt fīm vīm intellectua lis lumēs. per donū aut̄ pphetaie conferit ali quid humane mēti supra id quod ptinet ad naturalē facultatē quātū ad vītūq̄. s. et q̄tū ad iudiciū p̄ inflūxū lumēs intellectua lis et q̄tū ad acceptōem seu rep̄ntatōem rez q̄ fit p̄ alīq̄ spēs. et q̄tū ad b̄ secūdū pōt̄ alīq̄ filari doctrina hūana reuelatōi pphetaice: nō ēt q̄tū ad pīmū. hō. n. suo discipulo rep̄ntat̄ alīq̄ res p̄ signa locutionū: nō aut̄ pōt̄ iterī illuminare sicut facit dīs. hō. aut̄ duoȳ p̄incipalius ē primū in pphetaia: q̄z iudiciū ē cō plētiū cognitōis. et iō si cui fiat diuinit̄ rep̄sentatio alīq̄ rez p̄ filitudines imaginarias vī Pharaoni et Nabuchodonosor. aut̄ etiā p̄ filitudines corporales: ut Balthasar: nō est talis cēsendus pphē: nisi illuminet̄ eius mens ad iudicādū. sed talis apparitio ē q̄dāz im pfectū in genere pphetaie. vī a ḡbūdā vocat̄ extasis pphetaie: sicut et diuinario sōniorum. **E**rit aut̄ ppheta si solūmodo intellect̄ eius illuminet̄ ad iudicādū etiā ea que ab alijs imaginarie visa sūt: vt p̄ de Joseph gerpolu et somniū Pharaonis: sed sicut Aug^d dīcit. i2. sup **H**en̄. ad līraz. marie pphē ē q̄ vītōq̄ excellit̄ vī ydeat̄ in spiritu corporalīu reruz

significatiuas similitudines. et eas divinitate
metis intelligat. repitans autem diuinitatem meti
prophetam quod est mediante sensu exterius quod est
forma sensibiles: sicut Daniel vidit scripturam
parietis: ut legitur Daniel 5. quod est per formas
imaginarias sive oculo diuinum impressas non
per sensum acceptas: puta si aliqui cecos nato im-
primere in imaginatore colorum similitudines vel
etiam diuinum ordinatas ex his que a sensibus sunt
accepte: sicut Jeremias vidit ollam successam
a facie a glorioso: ut hoc Jeremias propterea sive etiam im-
primere spes intelligibiles ipsi meti sicut per
hunc accipit sciam vel sapientiam insusam: si
cuit Salomon et apostoli lumen autem intelligibile
quod est imprimens meti humanae divinitatem ad
iudicandum ea que ab aliis visa sunt sicut dictum
est de Joseph. et sicut per apostoli quod dominus aperte
sensum ut intelligeretur scripturas: ut dicitur Luc.
.21. et ad hoc pertinet interpretationem sermonum sive
etiam ad iudicandum finem diuinam virtutem ea que
cursum naturalem habet apprehendit: sive etiam ad iudici-
andum veracitatem et efficacitatem ea que agendum sunt:
Est illud Isa. 6. Propterea domini ductor eius fuit.
sic igitur per prophetam revelatio quod est quod est per
solam lumine influentiam: quod est autem per spem de no-
vo impressas: vel alter ordinatas. Ad secundum ergo
dicendum quod sicut dictum est quod est in prophetica re-
uelatione divinitatis ordinata spes imaginaria ha-
cepit a sensu finis proprietas ad vitatem revelan-
dum: tunc diversatio secunda aliqd operatur ad ipsas
similitudines: non autem quod totaliter ab ex parte
imprimuntur. Ad secundum dicendum quod est visio intel-
lectualis non sive finis aliquas similitudines corpora-
les et individuales sive tamen finis aliquam similitudinem
intelligibilem. Quod Augustinus dicit. quod de trinitate per hec
autem non nullam speciem note similitudinem
est quod est similitudo intelligibilis in revelatione prophetica
quod est immediate a deo impressus: quod est a for-
mis imaginariis resultat finis adiutorium prophetico
lumen: quod est ex eiusdem formis imaginariis sub-
tilior et specificus finis finis illustratorem altioris
luminis. Ad tertium dicitur quod est formas imaginari-
as et absolute considerando: non tamen ut sint ordinate
ad repetandas intelligibiles virtutes quod habent
intellectum excedunt: sed ad hoc necessarium est au-
xiliu signalis lumen.

Ad tertium sic proce- dit. Vide quod visio prophetica semper fiat cum abstractione a sensibus. Dicitur. n. Numeri. 12.

Si quis fuerit inter nos propheta domini in visione ap-
parebo ei: vel per somnum loquar ad illum. Et sic
dicit in principio psalterij visione quod est per son-
nia et visiones est quod ea quae videtur dici vel fieri.
cum autem aliquid videtur dici vel fieri non dicuntur
vel sunt est alienatio a sensibus. Et prophetia per
sit cum alienatione a sensibus. ¶ Tertius una virtus
multum intenditur in operatione sua: alia potestia ab
strahit a suo actu: sicut illi qui vehementer intendit
ad aliqd andicandum: non precipit visionem ea quae
coram ipsis sunt: sed in visione prophetica est ma-
xime intellectus elephas: et intendit in suo actu. Et
vix quod sit cum abstractione a sensibus. ¶ Tertius
possibile est id est filius ad oppositas partes reverti.
sed in visione prophetica mens revertitur ad acci-
piendum a superiori. Et non potest filius reverti ad sensibi-
litatem: nec cum gressu quod est revelatio prophetica per
sit cum abstractione a sensibus. ¶ Sed tertius est quod
dicitur. i. ad Corinthus. 14. Propterea prophetarum prophetis
subiecti sunt: sed hoc esse non posset si prophetia
non esset sui copiosus a sensibus alienatus existens. Et
vix quod prophetica visio non fiat cum alienatione a
sensibus. ¶ Ratione vero quod sicut dictum est prophetica
revelatio fit finis quatuor. scilicet in fluenti intel-
ligibili lumine: finis immixtione et intelligibilius
scilicet: finis impressione vel ordinatorem imaginis
bilinguis formarum: et finis expressionem formarum sensibili-
um. Manifestum est autem quod non sit abstractio a
sensibus quod est aliqd repetitione meti prophetice per spes
sensibiles sive ad hanc spem formatas divinitas sicut
est dominus Iesus Christus. et scriptura omnia Danielis
sive etiam per alias casus productas: ita tamen quod finis di-
uinus puidet etiam ad aliqd prophetice significare
duum ordinem. scilicet per archam Noe significabat ec-
clesia: sicut etiam non esse necesse ut fiat alienatio
a sensibus exterioribus per hanc mes prophetice illustratorem
intelligibili lumine: aut formatum intelligibilius
spem: quod est nobis perceptu iudicium intellectus huius
per conversionem ad sensibilia que sunt prima mente
cognitionis principia: ut in per hunc est: sed quod
sit revelatio prophetica finis formas imaginari-
as necesse est fieri abstractorem a sensibus: ut
talis apparitus fantasmatum non referatur ad
ea quae exterius sentiuntur: sed abstractio a sen-
sibus quod est perfecte: ut. scilicet nihil habet sensibus perci-
pit. quod est autem imperfecte: ut. scilicet aliqd percipiat sensibus: non tamen plene discernat que exterius perci-
pit ab his quae imaginabiliter videntur. Quod Augus-
tinus dicit. 12. super Genesim. ad literam. Sicut videtur quod in
spiritu sunt imagines corporum quemadmodum
corpora per corpus: ita ut sit cernatur et habet aliqd

ps̄s et abs̄s alius sp̄u lat̄ḡ oculi. talis tamē alienatio a sensibus nō sit in ppheticis cū ali qua inordinatōe nature: sicut in arreptiōe vel furiosis: sed p aliquā cām ordinatā vel nālem: sicut p somniū. vel sp̄ualē: sicut p cōtēplatōis vebemētiā: sicut de Pet̄o legitur Act. io. q̄ cū orare in cenaculo fact' ē in excessu mētis: v̄l v̄ente dīna rapiēre: fū illud Eccl. p. Facta ē sup̄ eū manus dñi. Ad primum ḡ dō q̄ aneroritas illa logtur de ppheticis q̄bus im̄p̄mebātur v̄l ordinabāt imāginarie forme: v̄l in dormiendo: qd̄ signatur p somniū: v̄l in vigilādo: qd̄ signatur p visionē. Ad scd̄ dō q̄ q̄ mēs intēdit in suo actu circa absentia que sūt a sensibus remota: tūc ppter vebemētiā intētōis segfaliatio a sensibus: sed q̄ mēs intēdit in suo actu circa dispositōem n̄l iudiciū sensibiliū non op̄ q̄ a sensib⁹ abstrahat. Ad terriū dicē dū q̄ mot̄ mētis pphice nō ē h̄z v̄tue p̄priā s̄ fin̄ v̄tue superioria influxit: et id q̄ ex sup̄iori influxu mēs pphice inclinat ad iudicādiq̄ v̄l disponēdū aliquid circa sensibilia nō sit alienatio a sensibus: s̄ solū q̄i elenct̄ mēs ad cōtemplādū aliquid sublimiora. Ad q̄rtū dicen dū q̄ sp̄us pphaz dicit̄ esse subiecti pphicis cōtum ad ppheticam enūciatōem de qua ibi apl̄s logtur: ga. 3. ex pphrio sensu loquit̄ ea q̄ viderūt: nō mente perturbata sicut arreptiū. vt dixerūt Priscilla et montan⁹: sed in ipa ppheticā reuelatōe poti⁹ ipi subiiciuntur sp̄ritū ppherie. i. dono ppheticō.

Ad Quartum sic pro

cedis. Ut q̄ pphice s̄p̄ cognoscāt ea q̄ pphie tant. q̄ ut Aug⁹ dicit. 12. sup̄ Ben⁹. ad Iram: q̄bus signa p aliquas rex corporalii similitudines demonstrabāt in sp̄u nisi accessisset mentis officiū: vt etiā intelligerent̄ nō dū erat pphetia. sed ea que intelligūtur nō possūt eē ico gnita. q̄ ppheta nō ignorat ea que pphetat. D. Maius ē lumē pphetie q̄ lumē nālis rōis: s̄ geunḡ lumē nāli h̄z sciāt nō ignorat ea que scit. q̄ geunḡ lumē ppheticō aliqua enūciat nō pōt ea ignorare. P. Prophētia ordīat ad homīnū illuminatōes. vnde dicis. 2. Pet̄. p. Nēmus ppheticū sermones cui bīscūt̄is attēdēt̄: q̄i lucerne lucēt̄ i cāliginoso loco: sed nūbil pōt alios illuminare nisi in se sit illuminatū. q̄ v̄l q̄ pphaz p̄us illuminat̄ ad cogscēdū ea que alīs enūciat.

¶ Q̄zō ē qd̄ dī Joh. xi. Hoc autem a seipso Cayphas nō dixit: sed cū eēt pōntifex āni illi pphauit. q̄ Ihs moritur erat p gente. Et h̄z hoc Cayphas nō cognouit. q̄ non oīs q̄ pphat cognoscit ea q̄ pphat. R̄ video cēdū q̄ i reuelatōe pphetica mouēt mēs pro phete a sp̄u scō sicut in s̄ffm deficiēs resp̄tū pncipalis agentis. mouēt aut̄ mēs pphē nō solū ad aliquid apprehēdēdū: sed et̄ ad aliquid loqndū: v̄l ad aliquid faciēdū. et q̄nq̄ qde; ad oīa tria fili: q̄nq̄ aut̄ ad duo horū: q̄nq̄ v̄o ad vñl tñ. et q̄libet horū attingit eē cuī aliquid cognitōis defectu. nā cū mēs pphē mouēt ad aliquid estimādū v̄l apprehēdēdū. q̄nq̄ ḡtem inducīt ad B̄ q̄ solū apphēdat rem illā. q̄i aut̄ vteri ad B̄ q̄ cogscat h̄z sibi eē dīnit̄ reuelata. At etiā q̄nq̄ mouēt mens pphē ad aliquid loqndū: ita q̄ intelligat id qd̄ p̄ h̄z v̄ba sp̄us scūs intēdit: sicut David q̄ dicebat 2. Reg. 23. Sp̄us dñi locut̄ est p̄ me: q̄nq̄ āt ille cuī mēs mouēt ad aliquid exp̄mēda n̄ intelligit qd̄ sp̄us scūs p̄ h̄z v̄ba intēdat: sicut p̄ de Caypha Joh. xi. filī etiā cum sp̄us scūs mouēt mētē alicuī ad aliquid faciēdū. q̄nq̄ qdem intelligit qd̄ hoc signifiacet: sicut patet de Jeremīa qui abscōdit lūbare in eufratē vt h̄z Jere. 13. q̄nq̄ v̄o nō intelligit sicut milites diuidētes vestimenta xp̄i nō intelligebāt qd̄ significaret. cū ḡ alīs cognoscit se mouēt a spiritu sancto ad aliquid estimādū vel signiſicādū verbo vel facto: hoc pp̄rie ad pphētiam p̄tinet. cū autē mouēt sed nō cogscit: non est pfecta pphetia: sed qdām instinctus ppheticus. Scīdū tamen q̄ ga mens pphete ē instrumētum deficiens: vt dictū est. et veri pphete non omnia cognoscunt que i eoꝝ vīs aut verbis aut etiā factis sp̄us sāc̄ intēdit. et per B̄ p̄ responsio ad oīa. Nā pri me rōnes loquim̄t de veris pphicis quorum mēs diuinitus illustratur p̄fec̄t.

Einde Œlide

Dandū ē de diuīsione pphētia
Et circa h̄z querūtur ser. p̄
de diuīsione pphētia i sūes
sp̄es. 2. vtr̄ fit altior pphētia
que est sine imaginaria vīsione. 3. de di
ueritate ḡdītūz pphētia. 4. vtr̄ Moysē
fuit extimus pphaz. 5. vtr̄ alīs cōprehēn
sor pōt eē prophetā. 6. vtr̄ prophetia cre
uerit per temporis processum.